

بورسی مقاومت به شوری در نهال چهار گونه درختی مناسب جنگل داری شهری

پروانه عبدالهی^۱، علی سلطانی^{۲*} و حبیب‌الله بیگی هرچقانی^۳

۱- کارشناس ارشد جنگل داری، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد.

۲- نویسنده مسئول، استادیار، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد. پست الکترونیک: soltani@agr.sku.ac.ir

۳- استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد.

تاریخ پذیرش: ۸۹/۳/۱۸

تاریخ دریافت: ۸۹/۸/۱۲

چکیده

کشت گونه‌های مقاوم گیاهی یکی از کم هزینه‌ترین روش‌های مقابله با مشکل شوری آب و خاک در مناطق شهری است. پژوهش حاضر واکنش چهار گونه از متداول‌ترین درختان شهری شامل اقاقیای چتری (*Robinia pseudoacacia var. Robinoia pseudoacacia*)، سرو خمره‌ای (*Thuja orientalis*), افرای سیاه (*Acer negundo*) و زبان‌گنجشک (*Fraxinus angustifolia*) (*umbraculifera*) را پس از کشت در محیط‌های شور، مورد مطالعه قرار داده است. نهالهای این چهار گونه طی یک آزمایش گلدانی- گلخانه‌ای با محلول‌های مختلف نمک طعام در پنج سطح شوری صفر، ۴۰، ۸۰، ۱۲۰ و ۱۶۰ میلی‌مول در لیتر (م.م.ل) به مدت سه ماه از طول دوره رشدشان آبیاری شدند و مشخصه‌های مختلف رشدی و فیزیولوژیک آنها اندازه‌گیری شد. نتایج تفاوتی را در افزایش رشد قطری و وزن ساقه در گونه اقاقیای چتری نشان نداد، در حالی‌که هر دوی این مشخصه‌ها در زبان‌گنجشک و سرو خمره‌ای از شوری ۴۰ م.م.ل و بیشتر کاهش یافتند. در افرای سیاه نیز رشد قطری از شوری ۱۲۰ م.م.ل و افزایش وزن ساقه از شوری ۴۰ م.م.ل کاهش نشان دادند. برخلاف سه گونه دیگر، با افزایش شوری تنها در برگ‌های اقاقیای چتری میزان سدیم تغییر نکرد، در حالی‌که افزایش مقدار پتاسیم تنها در برگ‌های اقاقیای چتری از شوری ۱۶۰ م.م.ل مشاهده شد. برخی از نتایج نیز در گونه‌های مختلف، متفاوت بود، به طوری که مثلاً با وجود ارتفاع بیشتر نهالهای افرای سیاه و سرو خمره‌ای، با افزایش شوری، کاهش رشد طولی در این گونه‌ها اتفاق افتاد. نسبت سدیم به پتاسیم نیز تنها برای دو گونه زبان‌گنجشک و سرو خمره‌ای افزایش یافت و با افزایش شوری (از ۸۰ م.م.ل)، میزان کلسیم تنها در برگ‌های افرای سیاه افزایش یافت، ولی میزان منیزیم در برگ‌های هیچ گونه‌ای تغییر نکرد. در تمام گونه‌های پهن برگ با افزایش شوری بر میزان زرد شدن برگها افزوده شد.

واژه‌های کلیدی: مقاومت به شوری، جنگل داری شهری، افرای سیاه، زبان‌گنجشک، اقاقیای چتری، سرو خمره‌ای.

مقدمه

که علاوه بر تنفس خشکی، سبب تجمع نمک در لایه‌های مختلف خاک نیز می‌شود (افیونی و همکاران، ۱۳۷۹). خاکهای شهرها به‌ویژه در مناطق خشک نیز از خطر شوری ایمن نیستند. آمار دقیقی از مناطق شهری که در معرض شوری هستند، در دسترس نیست، اما هر روز به وسعت این مناطق اضافه می‌گردد (Miyamoto *et al.*, 2005). اراضی اطراف شهرها نیز در معرض خطر شوری

شوری ممکن است اولین عامل تنفس شیمیایی باشد که موجودات زنده در طول تکامل با آن مواجه شده‌اند. بخش بزرگی از خاکها و حجم چشمگیری از کل منابع آبی به‌ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک مبتلا به درجات مختلف شوری هستند. در چنین اقلیمی، میزان تبخیر و تعرق در اغلب ماههای سال بیش از میزان بارندگی است

هستند. این گیاهان که به درختان شهری معروفند، نه تنها به انواع آلودگی ها مقاومت نشان می دهند، بلکه سایر اولویت های زیستی در محیط های شهری را نیز برآورده می سازند. گیاهان سازگار با نمک در بیشتر محیط های شور و خشک دنیا یافت می شوند و تحقیقات شور زیستی (Biosalinity) با تأکید بر استفاده از آبهای شور (آب دریا، دریاچه های شور و آبهای زهکش)، مطالعات را به سمت گیاهانی که در برابر شوری مقاوم باشند، سوق داده است (حیدری شریف آباد، ۱۳۸۰). استفاده از درختان شهری مقاوم به مقادیر زیاد نمک در خاک یا آب آبیاری نیز به ناچار در دستور کار خواهد بود.

از آن جا که تنفس های محیطی بیشترین اثر را در سالهای اول رشد و نمو گیاه به جا می گذارند و به علت متغیر بودن شرایط آلودگی ها و غلظت املاح نمک در خاک های شهری که پیش بینی شرایط رشد درختان را مشکل می سازد، این مطالعه اثر شوری خاک بر چهار گونه درختی رایج در جنگل داری شهری ایران را برای مدت یک دوره رشدی تحت تنفس شوری، مورد مطالعه قرار داده است. نتایج این مطالعه می تواند دید روشن تری در انتخاب گونه درختی برای مدیریت شهری در اختیار گذارد. همان طور که ذکر شد، هدف این مطالعه، بررسی اثر شوری بر درختان شهری است. بنابراین چهار گونه اصلی درختی شهری که هم اکنون تقریباً در نهالستان های سراسر کشور در حال تولید هستند یعنی افرای سیاه، زبان گنجشک، افاقی ای چتری و سرو خمره ای انتخاب شدند. مقایسه واکنش این گونه ها به شوری می تواند قضاوت نهایی در مورد هر یک را آسان سازد.

مواد و روشها

تحقیق حاضر در اوایل بهار ۱۳۸۷ در گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد انجام شد. در این آزمایش

حاصل از فاصلابها قرار دارند، ولی وجود انواع آلوده کننده های شهری و صنعتی در شهرهای بزرگ، اثر شوری بر درختان این مناطق را دوچندان می سازد. با وجود این که تحقیقات بسیاری در مورد اثر شوری بر رشد و نمو گیاهان انجام شده، ولی به جرأت می توان گفت که بیشتر آنها در مورد گیاهان زراعی، باقی، بیابانی و انواع هالوفیت ها بوده اند (Orcutt & Nilsen, 2000) مجموعه ای از مهمترین این تحقیقات در مطالعات (Parida & Das, 2005) آمده است. مطالعات جامعی نیز در مورد درختان مانگرو (Ball, 1988) و برخی درختان جنگلی همانند اکالیپتوس ها (Jolly *et al.*, 2008) انجام شده است. برخی از درختان منظرگاهی مناطق گرمسیری همانند آکاسیاها، برهان و درمان عقرب نیز مورد توجه بوده اند (Hussain & Alshammary, 2008). با وجود این، مطالعه در مورد اثر شوری بر درختان شهری و منظرگاهی مناطق معتدل بسیار اندک است. مثلاً Trahan & Peterson (2007) نشان دادند که گروهی از درختان شهری به واسطه شوری آب ناشی از نمک پاشی کنار جاده دچار ضعف رشد طولی می شوند. اثر شوری بر برخی از درختان جنگلی، از جمله گونه شهری افرای قرمز نیز بررسی شده است (Paludan-Muller *et al.*, 2002). در مجموع جای تعجب دارد که با وجود شور شدن روزافرون خاک در مناطق شهری نواحی معتدل، مطالعات چندانی در مورد مقاومت درختان شهری به این عامل تنفس زا انجام نشده است. اگر افزایش تدریجی شوری در این خاکها ادامه یابد، یکی از امیدهای مقابله با این بحران، استفاده از درختان مقاوم به شوری است. در قدم اول در انتخاب درختان به عنوان بخش جدانشدنی فضای سبز شهری می توان طوری عمل کرد تا ضمن برآورده سازی نیازهای منظره سازی، زیست محیطی و حفاظتی، درختان کشت شده بیشترین مقاومت را به مقادیر زیاد هدایت الکترونیکی (EC) خاک داشته باشند. تأکید بیشتر بر استفاده از درختانی می باشد که با شرایط تغییر محیط سازگار

کامل سرشاخه‌ها در نظر گرفته شد. برخی از اندازه‌گیری‌های تخریبی نیز پس از اتمام دوره رشد بر روی نهالها انجام شد که عبارت بودند از: تعیین وزن خشک ریشه و اندام‌های هوایی هر نهال (در دمای 20°C) به مدت ۲۴ ساعت بر حسب گرم)، عصاره‌گیری از برگ به روش سوزاندن خشک و ترکیب با اسید کلریدریک (HCl) و محاسبه نسبت عناصر سدیم، پتاسیم، کلسیم و منیزیم برگ (بر حسب میلی‌گرم بر گرم). برای اندازه‌گیری سدیم و پتاسیم برگ از روش شعله‌سنگی و برای کلسیم و منیزیم برگ از روش تیتریمتری استفاده شد (زرین‌کفش، ۱۳۷۲).

در نهایت داده‌های حاصل پس از اطمینان از نرمال بودن آنها، در قالب یک طرح آشیانه‌ای که تیمار شوری به عنوان کرت اصلی و زمان اندازه‌گیری (شامل سه زمان: ماه‌های اول تا سوم آزمایش) به عنوان کرت فرعی در نظر گرفته شده بود، مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. برای هر ترکیب گونه \times شوری، شش تکرار در نظر گرفته شد. نقشه واحدهای آزمایش برای هر گونه در شکل ۱ ارائه شده است. در صورت معنی‌دار شدن تفاوت‌ها، در تمام موارد مقایسات میانگین‌ها با استفاده از آزمون Tukey با اطمینان ۹۵ درصد انجام پذیرفت. تمام تجزیه و تحلیل‌ها با نرم‌افزار 15 Minitab انجام گردید.

نهالهای دو ساله چهار گونه درختی رایج شهری که عبارت بودند از: افاقیای چتری (*Robinia pseudoacacia* var. *umbraculifera*), سرو خمره‌ای (*Thuja negundo*), افرای سیاه (*Acer orientalis*) و زبان‌گنجشک (*Fraxinus angustifolia*) پس از کشت به مدت سه هفته در شرایط بهینه، در گلدان‌های پلی‌اتیلن پُر شده با مخلوطی از ماسه بادی (برای نگهداری آب و گیاه) و پرلیت (برای ایجاد تخلخل) به نسبت حجمی سه به یک بازکاشت شدند. سپس گلدان‌ها هر چهار روز یکبار با غلظتهاي صفر، ۴۰، ۸۰ و ۱۶۰ میلی‌مول در لیتر نمک طعام خالص بدون ید (برابر هدایت الکتریکی به ترتیب صفر، ۷، ۱۱ و ۱۴/۵ دسی‌زیمنس بر متر محلول کلرید سدیم) آبیاری شدند. حجم آبیاری برای همه گلدان‌ها یکسان بود. با توجه به ماسه‌ای بودن خاک، محلول غذایی قطره طلا (۱ درصد) برای تأمین مواد غذایی مورد نیاز گیاه نیز به صورت ماهیانه به گلدانها اضافه شد.

برخی از مشخصه‌های مورفولوژیکی نهالهای در حال رشد نیز اندازه‌گیری شد که عبارت بودند از: ارتفاع نهال، قطر نهال و زمان شروع زرد شدن برگها. این مشخصه‌ها هر ماه یک بار و در مجموع سه بار پس از شروع اعمال تیمارهای شوری اندازه‌گیری شدند. زنده‌مانی که می‌توان آن را به مثابه طول مدت مقاومت نهایی نهال در برابر شوری قلمداد کرد نیز به صورت تعداد روز قبل از خشکی

شکل ۱- نقشه واحد آزمایشی برای هر یک از گونه‌های درختی مورد تحقیق در شش تکرار

((ش) مخفف کرت اصلی یعنی پنج سطح شوری (غلاظتهای صفر، ۴۰، ۸۰، ۱۲۰ و ۱۶۰ میلی مول در لیتر) و «ز» به معنی زمانهای مختلف (ماههای اول، دوم و سوم آزمایش) برداشت‌های مشخصه‌های رشدی است)

نتائج

شوری بر اغلب ویژگی‌های رشدی در چهار گونه مورد مطالعه، اثر معنی‌داری داشت. نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) نشان داد که شوری تأثیر معنی‌داری بر رشد ارتفاقی دو گونه سرو خمره‌ای و افرای سیاه دارد. با این حال، عامل شوری بر دو خصوصیت ذکر شده سریعاً اثرگذار بود، به‌طوری که عامل زمان بر نمونه‌های این دو گونه هیچ‌گونه تفاوت معنی‌دار آماری ایجاد نکرد (P<0.05). در دو گونه دیگر (افقایی چتری و

زبان گنجشک)، عامل شوری بر افزایش ارتفاع نهالها

بی تأثیر بود.

مقایسه مقادیر میانگین رشد ارتفاعی نهالهای افرای سیاه قرار گرفته در تیمارهای مختلف شوری نشان داد که این مشخصه رشدی در غلظت‌های بیشتر از 80 mM نمک، به طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار می‌گیرد (جدول ۲). اعمال تیمارهای مختلف شوری از غلظت‌های بیشتر 40 mM نمک، بر رشد ارتفاعی گونه سرو خمره‌ای نیز تأثیر گذار شد (جدول ۵).

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس کلیه صفات رشدی برای نهالهای چهار گونه افرای سیاه، زبانگنجشک، افاقیای چتری و سرو خمرهای پس از قرارگیری در تیمارهای مختلف شوری

عوامل ایجاد تغییر									
زمان				شوری				متغیر	گونه
معنی داری	درجه آزادی	میانگین مربعات	معنی داری	میانگین	درجه آزادی	میانگین مربعات	معنی داری		
افرای سیاه	۰/۲۱۸ ns	۳	۵/۳	۰/۰۱۳*	۴	۱۲/۵	رشد ارتفاعی (سانتی متر)		
	۰/۰۰۲**	۳	۱۶/۲	۰/۰۱۰*	۴	۱۰/۵	رشد قطری (میلی متر)		
	-	-	-	۰/۰۱۹*	۴	۲۳/۶	افزایش وزن ساقه (گرم)		
	-	-	-	۰/۰۲۲*	۴	۷/۵	افزایش وزن ریشه (گرم)		
	-	-	-	۰/۴۵۶ ns	۴	۰/۶	نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۷۷۴۵/۵	زمان شروع زرد شدن برگ (روز)		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۴۷۶۲/۲	زمان زنده‌مانی (روز)		
	۰/۰۰۷**	۴	۲/۹	۰/۲۰۹ ns	۴	۰/۹	رشد ارتفاعی (سانتی متر)		
زبانگنجشک	-	۴	۴/۶	۰/۰۰۰**	۴	۹/۴	رشد قطری (میلی متر)		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۸/۱	افزایش وزن ساقه (گرم)		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۱۴/۷	افزایش وزن ریشه (گرم)		
	-	-	-	۰/۳۵۰ ns	۴	۰/۱	نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۴۸۰۱/۳	زمان شروع زرد شدن برگ (روز)		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۳۲۲۲/۵	زمان زنده‌مانی (روز)		
	۰/۰۰۶**	۶	۳/۰	۰/۷۷۸ ns	۴	۰/۴	رشد ارتفاعی (سانتی متر)		
	۰/۲۶۴ ns	۶	۱/۲	۰/۰۶۴ ns	۴	۲/۱	رشد قطری (میلی متر)		
افقیای چتری	-	-	-	۰/۱۶۶ ns	۴	۴۰/۴	افزایش وزن ساقه (گرم)		
	-	-	-	۰/۰۰۲**	۴	۷/۴	افزایش وزن ریشه (گرم)		
	-	-	-	۰/۰۲۵*	۴	۳/۹	نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۲۸۷۵/۱	زمان شروع زرد شدن برگ (روز)		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۱۶۹۴/۸	زمان زنده‌مانی (روز)		
	۰/۰۴۷*	۶	۱/۶	۰/۰۰۲**	۴	۳/۲	رشد ارتفاعی (سانتی متر)		
	۰/۰۰۰**	۶	۷/۱	۰/۰۰۰**	۴	۹/۱	رشد قطری (میلی متر)		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۸۱/۹	افزایش وزن ساقه (گرم)		
سرو خمرهای	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۱۲/۰	افزایش وزن ریشه (گرم)		
	-	-	-	۰/۱۸۵ ns	۴	۱/۹۶	نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۳۲۴۶/۶	زمان شروع زرد شدن برگ (روز)		
	-	-	-	۰/۰۰۰**	۴	۳۲۶۲/۷	زمان زنده‌مانی (روز)		

*: معنی دار در سطح ۵ درصد، **: معنی دار در سطح ۱ درصد، ns: معنی دار نیست

که این خصوصیت رشدی تنها پس از گذشت سه ماه از اعمال شوری های بیشتر از 40 mM نمک، تفاوت معنی داری را نشان می دهد، ولی سطوح مختلف شوری بر رشد قطری زبان گنجشک تنها در غلظت های زیاد نمک (120 mM) تأثیرگذار بوده است (جدولهای ۲، ۳ و ۵). با گذشت زمان در افرای سیاه و سرو خمره ای، تفاوت های قطر فقط در مقایسه با سطوح کنترل قابل تفکیک بودند (جدولهای ۲ و ۵). اعمال تیمارهای مختلف شوری در زمان های مختلف برای گونه زبان گنجشک تغییری در افزایش رشد قطری به همراه نداشت (جدول ۱).

تأثیر شوری بر رشد قطری سه گونه افرای سیاه، زبان گنجشک و سرو خمره ای معنی دار بود (جدول ۱). تیمارهای شوری در زمان های مختلف نیز اثرات متفاوت آماری بر نمونه های افرای سیاه و سرو خمره ای به جا گذاشتند ($P < 0.01$). عامل زمان در این موارد به صورت کاهشی عمل کرد؛ به این معنی که کاهش در اندازه های رشدی این دو گونه با گذشت زمان بیشتر شد. با این حال، این عامل تنفس زا بر افزایش قطر نهالهای افرای چتری اثری نداشت (جدول ۱). رشد قطری نهالهای افرای سیاه و سرو خمره ای در سطوح مختلف شوری نشان داد

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در مرحله رشد نهالها در سطوح مختلف شوری برای گونه افرای سیاه

زمان شروع زرد شدن برگ (روز)	زمان زنده مانی (روز)	رشد ارتفاعی (سانتی متر)	رشد قطری (میلی متر)	افزایش وزن ساقه (گرم)	افزایش افزایش ریشه (گرم)	نسبت افزایش افزایش ریشه (روز)	فواصل اندازه گیری (میلی مول / لیتر)	شوری (میلی مول / لیتر)
-	-	۳/۶ a	۱/۷ b	-	-	-	۳۰	۰
-	-	۲/۲ ab	۱/۰ b	-	-	-	۶۰	۰
۹۰ a	۹۰ a	۱/۶ ab	۵/۵ a	۷/۱ a	۴/۰ a	۱/۸ a	۹۰	۰
-	-	۱/۱ ab	۱/۲ b	-	-	-	۳۰	۴۰
۱۰ b	۴۴ b	۰/۰ b	۰/۳ b	۰/۵ b	۰/۴ b	۱/۱ a	۶۰	۴۰
-	-	۰/۳ b	۰/۵ b	۰/۲ b	۰/۱ b	-	۳۰	۸۰
۹/۷ b	۲۵ c	-	-	-	-	۱/۰ a	۶۰	۸۰
۹ b	۲۵ c	۰/۴ b	۰/۵ b	۰/۲ b	۰/۱ b	۱/۶ a	۳۰	۱۲۰
۹/۷ b	۲۵ c	۰/۱ b	۰/۲ b	۰/۳ b	۰/۱ b	۱/۱ a	۳۰	۱۶۰

در هر ستون مقدارهای میانگین هایی که حروف لاتین مشترک دارند، براساس آزمون توکی با سطح اطمینان ۹۵ درصد تفاوت معنی داری ندارند

جدول ۳- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در مرحله رشد نهالها در سطوح مختلف شوری برای گونه زبان‌گنجشک

زمان شروع زرد شدن برگ (روز)	زمان زنده‌مانی (روز)	رشد ارتفاعی (سانتی‌متر)	رشد قطری (میلی‌متر)	افزايش وزن ساقه (گرم)	افزايش وزن ریشه (گرم)	وزن ساقه به ریشه (گرم)	نسبت افزایش افزایش وزن ریشه	فواصل اندازه‌گیری (میلی‌مول/لیتر) (روز)	شوری
-	-	۲/۰ a	۲/۸ a	-	-	-	-	۳۰	۰
-	-	۰/۸ a	۲/۸ a	-	-	-	-	۶۰	۰
۹۰ a	۹۰ a	۰/۴ a	۱/۳ ab	۲/۱ a	۴/۰ a	۰/۸ a	۹۰	۰	
-	-	۱/۰ a	۲/۰ ab	-	-	-	-	۳۰	۴۰
-	-	۰/۳ a	۰/۳ b	-	-	-	-	۶۰	۴۰
۳۳ b	۶۸ b	۰/۰ a	۰/۷ b	۱/۴ b	۱/۵ b	۱/۰ a	۹۰	۴۰	
۳۱ b	۵۵ bc	۰/۹ a	۱/۸ ab	۰/۷ b	۰/۹ b	۱/۰ a	۳۰	۸۰	
۲۲ b	۳۷ c	-	۰/۲ b	۰/۴ b	۰/۴ b	۱/۲ a	۳۰	۱۲۰	
۲۱ b	۳۴ c	-	۰/۲ b	۰/۲ b	۰/۱ b	۱/۰ a	۳۰	۱۶۰	

در هر ستون میانگین‌هایی که حروف لاتین مشترک دارند، براساس آزمون توکی با سطح اطمینان ۹۵ درصد تفاوت معنی‌داری ندارند

جدول ۴- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در مرحله رشد نهالها در سطوح مختلف شوری برای گونه اقاقیای چتری

زمان شروع زرد شدن برگ (روز)	زمان زنده‌مانی (روز)	رشد ارتفاعی (سانتی‌متر)	رشد قطری (میلی‌متر)	افزايش وزن ساقه (گرم)	افزايش وزن ریشه (گرم)	وزن ساقه به ریشه (گرم)	نسبت افزایش افزایش وزن ریشه	فواصل اندازه‌گیری (میلی‌مول/لیتر) (روز)	شوری
-	-	۲/۰ a	۱/۰ a	-	-	-	-	۳۰	۰
-	-	۱/۲ a	۱/۰ a	-	-	-	-	۶۰	۰
۹۰ a	۹۰ a	۰/۶ a	۲/۴ a	۸/۰ a	۲/۳۰ a	۲/۰۱ b	۹۰	۰	
-	-	۲/۰ a	۱/۰ a	-	-	-	-	۳۰	۴۰
-	-	۰/۸ a	۱/۰ a	-	-	-	-	۶۰	۴۰
۵۳ b	۸۷ ab	۰/۱ a	۱/۲ a	۵/۲ a	۱/۸۵ b	۲/۷۲ ab	۹۰	۴۰	
-	-	۱/۸ a	۰/۸ a	-	-	-	-	۳۰	۸۰
۴۸ c	۷۲ ab	۰/۷ a	۰/۸ a	۵/۲ a	۱/۴۵ bc	۳/۴۹ ab	۶۰	۸۰	
-	-	۱/۷ a	۰/۶ a	-	-	-	-	۳۰	۱۲۰
۴۵ c	۶۹ b	۰/۵ a	۰/۰ a	۲/۶ a	۰/۷۴ bc	۴/۰۰ a	۶۰	۱۲۰	
۲۶ d	۴۶ c	۰/۸ a	۰/۶ a	۰/۹ a	۰/۵۰ c	۲/۰۹ b	۳۰	۱۶۰	

در هر ستون میانگین‌هایی که حروف لاتین مشترک دارند، براساس آزمون توکی با سطح اطمینان ۹۵ درصد تفاوت معنی‌داری ندارند

جدول ۵- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در مرحله رشد نهالها در سطوح مختلف شوری برای گونه سرو خمره‌ای

زمان شروع زرد شدن برگ (روز)	زمان زنده‌مانی (روز)	رشد ارتفاعی (سانتی‌متر)	رشد قطری (میلی‌متر)	افزایش وزن ساقه (گرم)	افزایش وزن ریشه (گرم)	نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه	فواصل اندازه‌گیری (روز)	شوری (میکرومول)
-	-	۲/۰ a	۲/۱۷ b	-	-	-	۳۰	۰
-	-	۱/۲ ab	۱/۵۰ bc	-	-	-	۶۰	۰
۹۰ a	۹۰ a	۱/۸ a	۴/۵۰ a	۱۰/۰۹ a	۲/۸۲ a	۲/۷ a	۹۰	۰
-	-	۱/۶ ab	۱/۸۳ b	-	-	-	۳۰	۴۰
-	-	۰/۸ ab	۰/۶۷ bc	-	-	-	۶۰	۴۰
۵۶ b	۹۰ a	۰/۳ b	۲/۰ b	۴/۱۰ b	۱/۳۰ b	۳/۱ a	۹۰	۴۰
-	-	۰/۸ ab	۱/۷۵ bc	-	-	-	۳۰	۸۰
-	-	۰/۰۶ b	۰/۱۷ c	-	-	-	۶۰	۸۰
۴۲ c	۵۹ b	۰/۱ b	۰/۳۳ c	۳/۱۰ b	۰/۸۴ b	۳/۸ a	۹۰	۸۰
۳۴ c	۴۳ c	۰/۹ ab	۱/۱۷ bc	۱/۸۴ b	۰/۴۸ b	۳/۲ a	۳۰	۱۲۰
۳۵ c	۴۵ c	۰/۹ ab	۱/۱۷ bc	۱/۵۶ b	۰/۴۰ b	۴/۱ a	۳۰	۱۶۰

در هر ستون میانگین‌هایی که حروف لاتین مشترک دارند، براساس آزمون توکی با سطح اطمینان ۹۵ درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

(P<۰/۰۵). با توجه به نتایج بدست آمده در مقایسه میانگین‌ها، نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه در این گونه تنها در غلظت mM ۱۲۰ نمک به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار گرفته است (جدول ۴). در سه گونه افرای سیاه، زبان‌گنجشک و سرو خمره‌ای عامل شوری اثر معنی‌داری بر نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه نهالها نداشته است (جدولهای ۲، ۳ و ۵).

اعمال تیمارهای مختلف شوری در تمام نهالهای بکار رفته در این آزمایش سبب ایجاد نوعی تغییر رنگ به صورت رنگ باختگی (Decoloration) و از نوع زرد شدن شد. از آن جا که این آزمایش ۹۰ روز به طول انجامید، بهمنظور ایجاد قابلیت مقایسه بین تیمارهای شوری و آبیاری بدون نمک (شاهد)، مدت زمان ظهور اولین برگهای زرد در تیمار اخیر ۹۰ روز فرض گردید. نتایج این تحقیق به خوبی مؤید تأثیرگذاری شوری بر زمان شروع زرد شدن برگها در هر چهار گونه مورد بررسی در سطح ۱ درصد خطأ بود (جدول ۱). با توجه به مقایسه

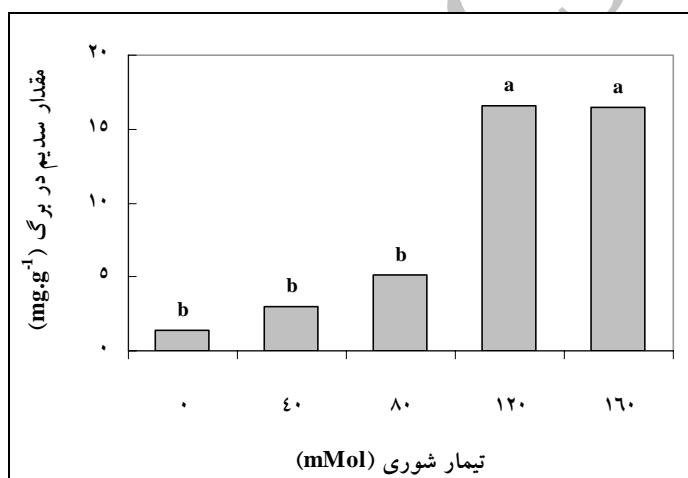
نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) نشان داد که شوری موجب ایجاد اثر معنی‌داری بر افزایش وزن خشک ساقه در سه گونه افرای سیاه، زبان‌گنجشک و سرو خمره‌ای در سطح ۵ درصد خطأ شده است. در اقاقیای چتری عامل شوری اثر معنی‌داری بر وزن خشک ساقه نهالها بدنبال نداشت. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که افزایش وزن ساقه سه گونه افرای سیاه، زبان‌گنجشک و سرو خمره‌ای در تیمارهای مختلف شوری از غلظت‌های متوسط (۴۰ mM) شروع به اثرگذاری می‌کند (جدولهای ۲، ۳ و ۵). شوری در هر چهار گونه مورد بررسی در افزایش وزن خشک ریشه با سطح اطمینان ۹۵ درصد مؤثر بود (جدول ۱). می‌توان گفت که این خصوصیت رشدی در غلظت‌های بیش از ۴۰ mM نمک در هر چهار گونه مورد بررسی به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار می‌گیرد (جدولهای ۲ تا ۵). نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) نشان می‌دهد که شوری تنها موجب اثر معنی‌داری در نسبت افزایش وزن ساقه به ریشه در گونه اقاقیای چتری گردیده است

در غلظت‌های زیاد نمک (120 mM) از زنده‌مانی افاقیای چتری کاسته شد (جدول ۴).

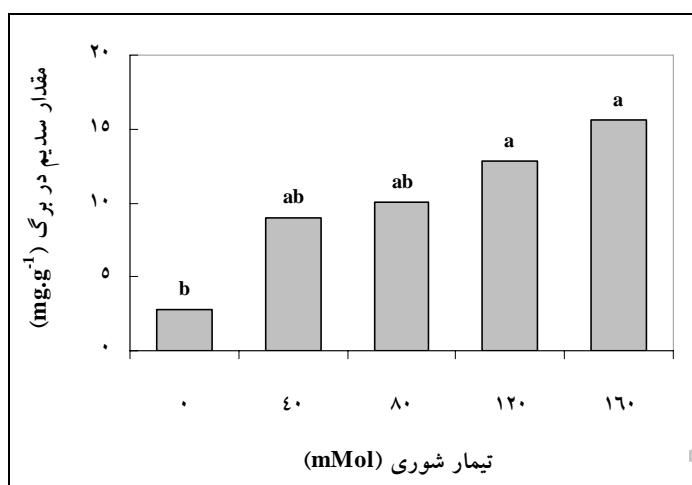
نتایج تجزیه واریانس (جدول ۶) نشان داد که شوری بر مقادیر عناصر سدیم، پتاسیم، کلسیم و منیزیم برگ و همچنین نسبت سدیم به پتاسیم، اثرات متفاوتی داشته است. در افقیای چتری مقدار سدیم در برگ نهالها با تغییر شوری آب تغییر نکرد و متوسط آن در غلظت‌های مختلف شوری $5/58$ میلی‌گرم بر گرم ماده خشک بود، ولی بر مقدار سدیم در برگ سرو خمره‌ای در غلظت‌های کم نمک (40 mM) و در برگ نهالهای دو گونه افرای سیاه و زبان‌گنجشک در غلظت‌های زیاد نمک (120 mM) افزوده شد (شکل‌های ۲ تا ۴).

مقادیر میانگین زمان شروع زرد شدن برگهای نهالهای چهار گونه مورد بررسی در تیمارهای مختلف شوری، مشخص شد که زمان شروع زرد شدن برگها از غلظت‌های متوسط نمک (40 mM) به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار می‌گیرد (جدولهای ۲ تا ۵).

همانند زمان شروع زرد شدن برگها، شوری اثر معنی‌داری در زمان زنده‌مانی نهالهای هر چهار گونه مورد بررسی داشت (جدول ۱). زمان‌های زنده‌مانی برای نهالهای افرای سیاه و زبان‌گنجشک از غلظت‌های حداقل 40 mM (جدولهای ۲ و ۳) و برای سرو خمره‌ای از غلظت‌های بیشتر از 80 mM نمک (جدول ۵) به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار گرفت. این در حالیست که تنها

شکل ۲- میانگین میزان سدیم در وزن خشک برگ افرای سیاه پس از اعمال تیمارهای شوری

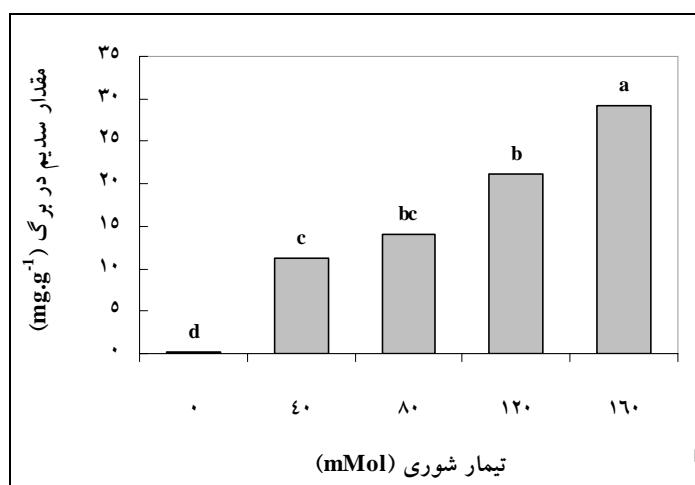

شکل ۳- میانگین میزان سدیم در وزن خشک برگ زبان‌گنجشک پس از اعمال تیمارهای شوری

جدول ۶- نتایج تجزیه واریانس کلیه صفات فیزیولوژیکی برای نهالهای چهار گونه افرای سیاه، زبان‌گنجشک، افاقیای چتری و سرو خمرهای پس از قرارگیری در تیمارهای مختلف شوری

عامل ایجاد تغییر (شوری)		معنی داری	درجه آزادی	میانگین مربوطات	متغیر	گونه
۰/۰۰۰**	۴	افرای سیاه	۱۱۴/۸	سدیم (mg.g⁻¹)	سدیم (mg.g⁻¹)	گونه
۰/۵۰۰ ns	۴		۱۳۳/۶	پتابسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۱۹۰ ns	۴		۰/۰۱۳	نسبت سدیم به پتابسیم		
۰/۰۰۰**	۴		۴۹۷۷/۸	کلسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۰۹ ns	۴		۷۷	منزیم (mg.g⁻¹)		
۰/۰۰۷**	۴	زبان‌گنجشک	۷۷/۱	سدیم (mg.g⁻¹)	سدیم (mg.g⁻¹)	گونه
۰/۲۶۰ ns	۴		۴۱۲/۲	پتابسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۰۴۵*	۴		۰/۱۰۱	نسبت سدیم به پتابسیم		
۰/۲۲۰ ns	۴		۱۳۱/۸	کلسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۴۷۴ ns	۴		۱/۹	منزیم (mg.g⁻¹)		
۰/۲۴۳ ns	۴	افقیای چتری	۱۸	سدیم (mg.g⁻¹)	سدیم (mg.g⁻¹)	گونه
۰/۰۱۹*	۴		۱۱۵۸/۴	پتابسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۴۲۰ ns	۴		۰/۰۰۱	نسبت سدیم به پتابسیم		
۰/۲۶۸ ns	۴		۹۳	کلسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۷۷۸ ns	۴		۱/۴	منزیم (mg.g⁻¹)		
۰/۰۰۰**	۴	سرخ خمرهای	۳۴۷/۷	سدیم (mg.g⁻¹)	سدیم (mg.g⁻¹)	گونه
۰/۳۰۸ ns	۴		۲۹/۲	پتابسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۰۰۰**	۴		۰/۹	نسبت سدیم به پتابسیم		
۰/۳۱۴ ns	۴		۷/۶	کلسیم (mg.g⁻¹)		
۰/۶۱۵ ns	۴		۰/۱	منزیم (mg.g⁻¹)		

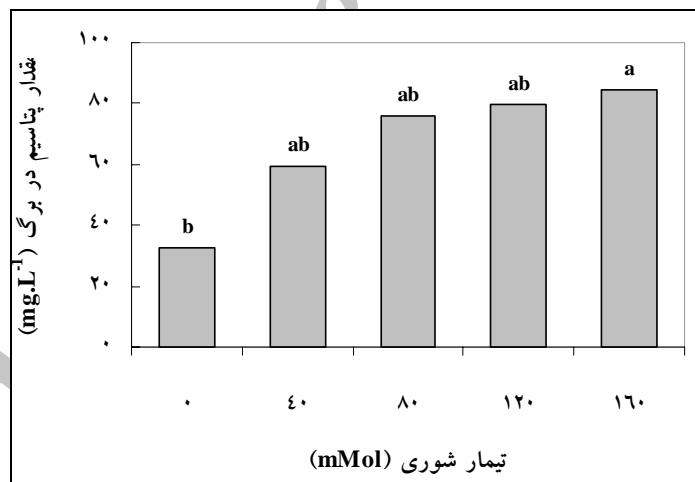
*: معنی دار در سطح ۵ درصد، **: معنی دار در سطح ۱ درصد، ns: معنی دار نیست

شکل ۴- میانگین میزان سدیم در وزن خشک برگ سرو خمره‌ای پس از اعمال تیمارهای شوری

بود. متوسط مقدار پتاسیم در برگ سه گونه اخیر به ترتیب ۷۴/۲۲، ۲۲/۸۶ و ۲۴/۳۳ میلی‌گرم بر گرم ماده خشک برآورد شد.

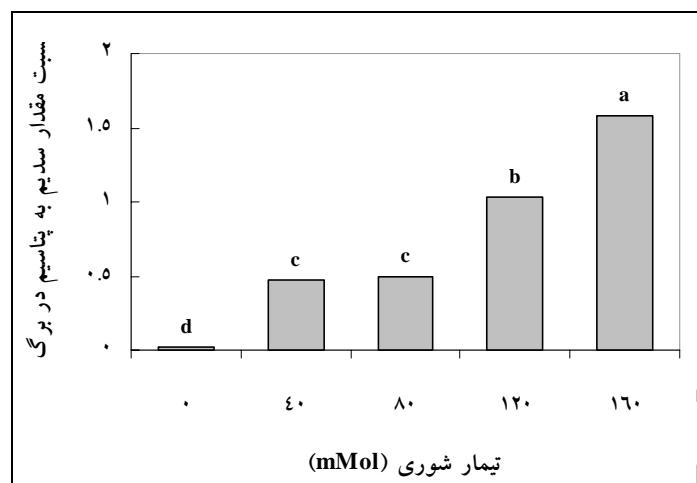
با در نظر گرفتن میزان پتاسیم برگ، شوری تنها در غلظت‌های زیاد نمک (۱۶۰ mM) تأثیر معنی داری در گونه اقاقیای چتری به جای گذاشت (شکل ۵) و در سه گونه افرای سیاه، زبان‌گنجشک و سرو خمره‌ای بی تأثیر

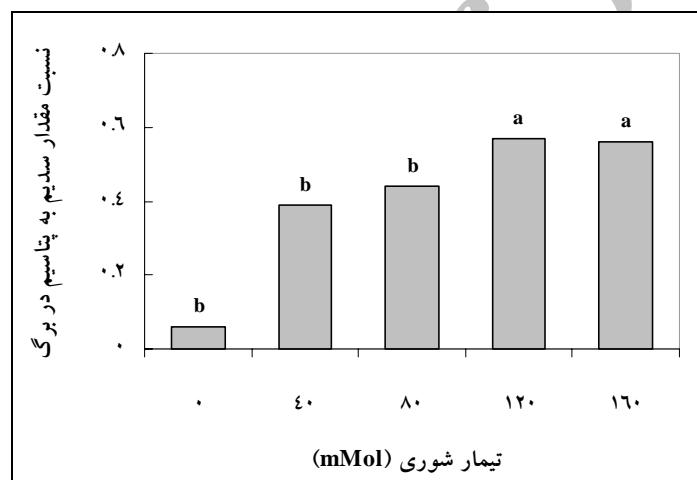
شکل ۵- میانگین میزان پتاسیم در وزن خشک برگ اقاقیای چتری پس از اعمال تیمارهای شوری

(۴۰ mM) در برگهای سرو خمره‌ای (شکل ۶) و غلظت‌های زیاد نمک (۱۲۰ mM) در برگهای زبان‌گنجشک (شکل ۷) افزایش یافت.

هر چند رابطه‌ای بین نسبت میزان سدیم به پتاسیم برگ و مقدار شوری خاک برای دو گونه افرای سیاه و اقاقیای چتری یافت نشد (جدول ۶)، ولی این نسبت با ۹۵ درصد اطمینان پس از اعمال غلظت‌های کم نمک

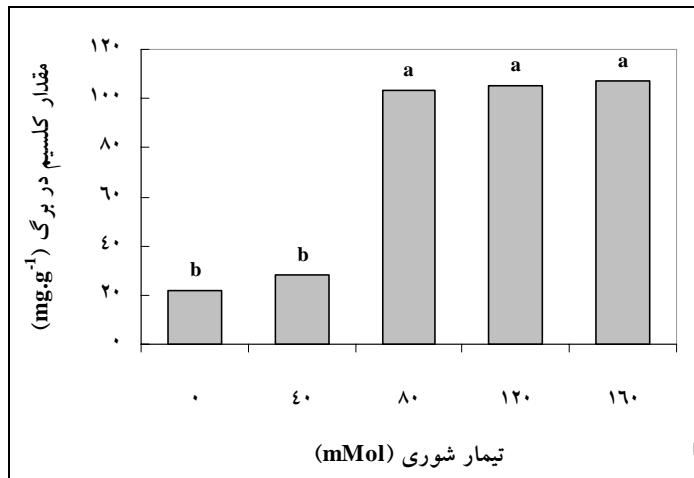
شکل ۶- میانگین میزان نسبت سدیم به پتانسیم در وزن خشک برگ سرو خمره‌ای پس از اعمال تیمارهای شوری

شکل ۷- میانگین میزان نسبت سدیم به پتانسیم در وزن خشک برگ زبان‌گنجشک پس از اعمال تیمارهای شوری

کلسیم برگ نداشت. متوسط مقادیر کلسیم برگ در گونه‌های افاقیای چتری، زبان‌گنجشک و سرو خمره‌ای به ترتیب $25/02$, $22/92$ و $13/64$ میلی‌گرم بر گرم برآورد شد.

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۶) نشان داد که تیمار شوری تنها در گونه افرای سیاه و غلظت‌های متوسط نمک (80 mM) سبب افزایش مقدار کلسیم برگ شد (شکل ۸) و در سه گونه دیگر مورد بررسی، اثر معنی‌داری بر تغییر

شکل ۸- میانگین میزان کلسیم در وزن خشک برگ افرای سیاه پس از اعمال تیمارهای شوری

اصلاحی و بهویژه تنک کردن، براساس این خصوصیت رشدی درختان می‌باشد (مرسوی مهاجر، ۱۳۸۴).

کاهش سرعت اضافه شدن ارتفاع اندامهای طولی بهواسطه تیمارهای شوری در گونه زبان‌گنجشک را می‌توان به نیاز نوری کمتر این گونه در مقایسه با گونه پیشاهمانگی چون افرای سیاه مرتبط دانست. درختان جنس زبان‌گنجشک حساس به کمبود مواد غذایی خاک هستند و از آن جا که یکی از ابتدایی‌ترین اثرات شوری، کاهش میزان جذب مواد معنی خاک می‌باشد (Taize & Zeiger, 1998)، بنابراین کاهش شدید جذب بر روی اندازه قطر تنه بهویژه در گونه‌های با چوب بخش روزنه‌ای (ring wood porous) همانند زبان‌گنجشک بیشتر خودنمایی می‌کند (Oliver & Larson, 1996). تأیید این نظر می‌تواند هماهنگی تغییر وزن ساقه در این گونه با تغییر رشد قطری باشد (جدول ۳).

کاهش همزمان افزایش وزن ریشه و ساقه و ثابت ماندن نسبت وزن ساقه به ریشه در سه گونه افرای سیاه، سرو خمره‌ای و زبان‌گنجشک در شرایط تنفس شوری می‌تواند بهدلیل حساسیت زیاد رشد ریشه همانند رشد ساقه و کاهش عمومی تکثیر سلول‌های کامبیوم و فعالیت بافت مریستم انتهاهی این دو اندام در این سه گونه باشد.

جدول ۶ نشان می‌دهد که شوری تأثیر معنی‌داری بر میزان منیزیم برگ در هیچ یک از نهالهای مورد بررسی نداشت. متوسط مقدار این عنصر در افرای سیاه، زبان‌گنجشک، افاقیای چتری و سرو خمره‌ای به ترتیب $6/6$ ، $4/9$ ، $11/9$ و $3/1$ میلی‌گرم بر گرم بود.

بحث

تغییرات وزنی ساقه در دو گونه افرای سیاه و سرو خمره‌ای بلافضله پس از اعمال شوری مشهود بود. با این حال عدم تفاوت در افزایش وزن ساقه در مقداری مختلف شوری (40 میلی‌مول در لیتر و بیشتر) را می‌توان بهواسطه حساسیت شدید رشدی این دو گونه به مقادیر کم نمک قلمداد کرد. ضمناً کاهش رشد وزنی ساقه با کاهش رشد ارتفاعی همخوانی داشت، بنابراین این امکان قوت می‌یابد که در دو گونه مورد بحث کاهش رشد وزن زیست‌توده هوایی در شرایط شوری بهدلیل کاهش رشد ارتفاعی باشد. در مطالعات قبلی نیز نشان داده شده بود که گیاهان چوبی ابتدا رشد ارتفاعی و در مراحل بعدی رشد قطری پیدا می‌کنند (Francois *et al.*, 1992). بهطور کلی از نظر مدیریت جنگل‌داری در مناطق معتدله نیز انجام برشهای

مقاومت به شوری ریشه نسبت به ساقه بیشتر است (Munns, 2002)، بنابراین زیاد نشدن میزان سدیم در برگهای اقاقیای چتری پس از اعمال تیمارهای شوری در این آزمایش، می‌تواند به معنی تجمع بیشتر یون سدیم در ریشه این گیاه باشد. تحقیق (Ramoliya *et al.* (2004) بر روی آکاسیا نیز این نتیجه‌گیری را تأیید می‌کند. پس از اقاقیای چتری به ترتیب زبان‌گنجشک، افرای سیاه و سرو خمره‌ای (شکلهای ۲ تا ۴) کمترین تفاوت میزان سدیم برگ با تیمار شاهد (شوری صفر) را نشان دادند. براساس تحلیل ارائه شده، این ترتیب گونه‌ها می‌تواند منعکس کننده ترتیب کاهش میزان سدیم در ریشه‌های این گیاهان باشد. (Marosz & Nowak (2008) نشان دادند که غلظت سدیم در برگهای افرای سیاه با برخی از گونه‌های جنگلی نسبتاً حساس به شوری قابل مقایسه بوده و مقادیر بدست آمده با نتایج این تحقیق مطابقت دارد.

برخی از گیاهان در شرایط تنفس شوری با پایین نگاه داشتن سطح سدیم سعی در ثابت نگاه داشتن غلظت پتانسیم برگ خود دارند (Tester & Davenport, 2003). احتمالاً اقاقیای چتری نیز با جلوگیری از انتقال سدیم به اندام‌های هوایی، میزان پتانسیم در برگها را ثابت نگه داشته (شکل ۵) و با تنفس شوری مقابله کرده است. سه گونه دیگر نتوانستند از انتقال سدیم به اندام‌های هوایی جلوگیری کنند و در نتیجه از مقادیر پتانسیم در برگهای آنها کاسته شد.

نتایج آزمایشها نشان داد که تفاوت نسبت سدیم به پتانسیم برگ تنها در نهالهای تحت شوری سرو خمره‌ای و زبان‌گنجشک (شکلهای ۶ و ۷) معنی دار بود. این دو گونه مقادیر قابل توجهی سدیم را در طول تیمار با سطوح مختلف شوری در برگهای خود نشان دادند که به معنی جایگزینی بیشتر یون پتانسیم بهوسیله یون سدیم در برگهای این دو گونه بود. در بیشتر موارد افزایش میزان یون سدیم سبب افزایش نسبت سدیم به پتانسیم بوده است. این وضعیت برای نهالهای پسته (حیدری

(Trahan & Peterson, 2007) چنین استنتاج می‌شود که اقاقیای چتری چه از نظر رشد اندام‌های هوایی و چه از نظر رشد اندام‌های زیرزمینی بهتر از سه گونه دیگر در شرایط شوری عمل کرده است. در میان گونه‌های مورد بررسی، تغییر رنگ برگ در گونه افرای سیاه بیشتر خودنمایی می‌کرد. خاستگاه افرای سیاه جنگل‌های مزووفیت آمریکای شمالی می‌باشد (ثابتی، ۱۳۷۳). تحقیقات اخیر نشان داده که در شرایط تنفس شوری، سرعت زرد شدن برگ نهال انواع گونه‌های افرای بدست آمده از این جنگل‌ها تا ۵۰ درصد از حالت طبیعی آنها جلو افتاد (Paludan-Muller *et al.*, 2002)، بنابراین کاهش شدید زمان زرد شدن ناگهانی برگهای این گونه حتی در مدت سه ماهه این تحقیق قابل قبول بوده و نشان دهنده حساسیت زیاد ساختار رنگیزهای سبز در برگهای این گونه نسبت به شوری است. با در نظر گرفتن زمان زرد شدن اولین برگ، پس از گونه افرای سیاه، زبان‌گنجشک نیز واکنش تقریباً مشابهی به تیمارهای شوری نشان داد، ولی زمان زرد شدن این برگها تا سه برابر زمان زرد شدن برگهای افرای سیاه به تعویق افتاد که علت آن احتمالاً خصوصیات مزووفیتی بینایینی این گونه نسبت به افرای سیاه و اقاقیای چتری می‌باشد. واکنش تغییر رنگ و ریختن برگها در گونه اقاقیای چتری تدریجی بود. تحمل بیشتر برگهای اقاقیای چتری به شوری ممکن است مربوط به جذب کافی آب و جلوگیری از ورود یون‌های نمک و یا مربوط به مقاومت درون‌سلولی بیشتر نسبت به یون‌های نمک باشد (Levitt, 1980). نتایج آزمایش‌های بعدی نشان داد که میزان سدیم در برگهای اقاقیای چتری به طور قابل توجهی کمتر از برگهای دو گونه پهنه برگ قبلی است که می‌تواند تأییدی برگزینه اول (احتراز از شوری) باشد. یافته‌های قبلی نشان داده که گیاهان چوبی تمایل بیشتری به تجمع سدیم در ریشه‌ها دارند تا در برگها (Tester & Davenport, 2003)

ثابت ماندن مقدار منیزیم برگ در تمام گیاهان تحت آزمایش با برخی گزارش‌های دیگر در مورد ثابت ماندن مقدار منیزیم در برگ‌های تحت تیمار شوری (مرور شده توسط Ueng *et al.*, 1994) هم خوانی دارد که می‌تواند این گونه تفسیر شود که اثرات مضر شوری در کوتاه‌مدت نتوانسته است سبب تخریب کمپلکس‌های حاوی منیزیم در مزوویل برگ نهالهای مورد بررسی شود.

همان‌طور که از مفهوم زنده‌مانی بر می‌آید، این خصلت را می‌توان برآیندی از تمام واکنش‌های فیزیولوژیک و رشدی گیاه نسبت به عامل تنفس‌زا در نظر گرفت (Evans & Turnbull, 2004). در این آزمایش، فاصله زمانی بین شروع آزمایش و خشک شدن کامل سرشاخه‌ها به عنوان زمان زنده‌مانی در نظر گرفته شد. همان‌طور که انتظار می‌رفت، آثار پایان زمان زنده‌مانی در بیشتر تکرارهای گونه اقاقیای چتری تنها در مقادیر زیاد شوری (۱۲۰ میلی‌مول در لیتر نمک) ظاهر شد. شواهد نشان می‌دهد که گونه اقاقیای چتری به عنوان گونه مقاوم به تنفس‌های خاکی به‌ویژه تنفس‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مطرح است (طباطبائی و قصریانی، ۱۳۷۱؛ یارابی، ۱۳۷۴؛ علی‌عرب و همکاران، ۱۳۸۴). با توجه به نتایج ذکر شده، در بین چهار گونه مورد بررسی، افرای سیاه نیز می‌تواند حساس‌ترین گونه به تنفس شوری در نظر گرفته شود، ضمن این که مدت زنده‌مانی کمی را نیز نشان داده است. این مطالعه نشان داد که در شرایط تنفس شدید شوری، نهالهای اقاقیای چتری از حیث رشد، مقاومت و دفع و جلوگیری از ورود عناصر سمی به گیاه بهتر از سه گونه دیگر عمل می‌کنند. این گونه با مکانیزم تنظیم یونی در برگ‌ها یعنی حساس‌ترین اندام گیاه به شوری، از بین رفتن آنها را به تأخیر می‌اندازد و با وجود عدم انباست ماده خشک، قدرت زنده‌مانی بیشتری را در اولین سال کشت در محیط شور کسب می‌کند. به‌واسطه این مقاومت، کشت اقاقیای چتری در خاکهای شور و در حال شور شدن توصیه می‌شود.

شریف‌آباد، ۱۳۸۰)، بادام شیرین (گریگوریان و همکاران، ۱۳۸۱)، شاخصارهای بادام تلخ (نجفیان، ۱۳۸۳)، همیشه‌بهار (چاپارزاده، ۱۳۸۱)، زیتون (نیائی‌فرد، ۱۳۸۶) و برخی درختچه‌ها (Cassaniti *et al.*, 2009) نیز مشاهده شده است. هر چند میزان یون سدیم برگ نهالهای افرای سیاه نیز در طول آزمایش‌های شوری افزایش یافت، اما با این حال افزایش معنی‌داری در نسبت سدیم به پتاسیم در این برگ‌ها دیده نشد. این می‌تواند به معنی زیاد بودن مقدار پایه یون پتاسیم در برگ این گونه باشد، هر چند که این مقدار پایه در طول اعمال تنفس شوری افزایش نیافت. پس از آبیاری با محلول‌های مختلف نمک، نسبت سدیم به پتاسیم در برگ نهالهای اقاقیای چتری نیز مانند گونه افرای سیاه ثابت ماند. به‌نظر می‌رسد که اقاقیای چتری برخلاف سه گونه دیگر در افزایش میزان پتاسیم برگ‌ها بیشتر موفق بوده و توانسته است به این طریق نسبت بین این دو یون شدیداً الکتروولیت را در برگ‌ها ثابت نگاه دارد. این تمهد در گیاه جو نیز گزارش شده است (Liang, 1999).

عدم افزایش مقدار کلسیم در برگ‌های گیاهان به معنی افزوده نشدن جذب ریشه‌ای است، زیرا این عنصر غذایی در بافت‌های گیاه غیر متحرک است (Taize & Zeiger, 1998; Hussain *et al.*, 2003) نتایج نشان داد که میزان کلسیم برگ در مدت تیمار شوری تنها در برگ نهالهای افرای سیاه به‌طور معنی‌داری افزایش یافت (شکل ۸). این Marosz & Nowak (2008) مطابقت دارد و می‌تواند به‌واسطه جذب بیشتر کلسیم در این گونه باشد که با تجزیه مقدار عناصر ریشه قابل ردیابی خواهد بود. به‌حال، علت افزایش کلسیم در برگ‌های افرای سیاه هر چه که باشد، به‌نظر می‌رسد که این عامل نقش مؤثری در کاهش خروج پتاسیم از سلول (Macrobbie, 1992) و افزایش انتخاب‌پذیری نسبت پتاسیم به سدیم (Liu & Zhu, 1997) داشته باشد. با قبول این فرضیات می‌توان ثابت ماندن نسبت سدیم به پتاسیم را در گونه افرای سیاه توضیح داد.

- علی عرب، ع.، حسینی، س.م. و جلالی، س.غ.ع.، ۱۳۸۴. اثر گونه های افرپلت، افاقیا، صنوبر آمریکایی و زربین بر برخی ویژگی های فیزیکو شیمیایی خاک در جنگل کاری شرق هراز. مجله منابع طبیعی ایران، ۵۹(۲): ۴۰۱-۳۹۱.
- گریگوریان، و.، جوادی، ص.ج.، کسرایی ر.، مطلبی آذر، ع.ر. و دژپور، ج.، ۱۳۸۱. تعیین تحمل به شوری کلرور سدیمی در نهال های چند رقم بادام. مجله علوم و فنون باگبانی ایران، ۳(۲): ۱۴-۱.
- مروی مهاجر، م.ر.، ۱۳۸۴. جنگل شناسی و پرورش جنگل. انتشارات دانشگاه تهران، ۳۸۷ صفحه.
- نجفیان، ش.، ۱۳۸۳. اثرات شوری بر میزان مقاومت دو پایه بادام تلخ و هیبرید GF 677. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، ۱۰۲ صفحه.
- نیائی فرد، س.ع.، ۱۳۸۶. اثرات چند نوع ماده شیمیائی ضد تنفس بر میزان تحمل شوری در رقم زرد زیتون. پایان نامه کارشناسی ارشد، Olea europaea cv. Zard دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، ۱۱۸ صفحه.
- یارایی، ر.، ۱۳۷۴. گیاهان پهنه برگ مقاوم به شرایط نامساعد. سازمان پارک ها و فضای سبز شهر تهران، ۱۵۵ صفحه.
- Ball, M.C., 1988. Ecophysiology of mangroves. Trees-Structure and Function, 2: 129-142.
- Cassaniti, C., Leonardi, C. and Flowers, T.J., 2009. The effects of sodium chloride on ornamental shrubs. Scientia Horticulturae, 122: 586-593.
- Evans, J. and Turnbull, J.W., 2004. Plantation Forestry in The Tropics. Oxford University Press, New York, USA, 406 p.
- Francois, L.E., Donovan, T.J. and Maas, E.V., 1992. Yield, vegetative growth, and fiber length of kenaf grown on saline soil. American Society of Agronomy, 84: 592-598.
- Hussain, N., Ali, A., Sarwar, G., Mujeeb, F. and Tahir, M., 2003. Mechanism of salt tolerance in rice. Pedosphere, 13: 233-238.
- Hussain, G. and Alshammary, S.F., 2008. Effect of water salinity on survival and growth of landscape trees in Saudi Arabia. Arid Land Research and Management, 22: 320-333.
- Jolly, I.D., McEwan, K.L. and Holland, K.L., 2008. A review of groundwater-surface water interactions in arid/semi-arid wetlands and the consequences of salinity for wetland ecology. Ecohydrology, 1: 43-58.
- Levitt, J., 1980. Responses of Plants to Environmental Stresses. Water, radiation, salt and other stresses. Academic Press, New York, 25-212.
- Liang, Y., 1999. Effects of silicon on enzyme activity and sodium, potassium and calcium concentration

عدم توجه به سایر درختان شهری به واسطه علی چون بیماری مرگ نارون و یا مشکلات برگهای چنار و کاج در کنار شور شدن روزافزون خاکهای شهری می تواند سبب توجه بیشتر به گونه افاقیایی چتری به ویژه واریته های بدون خار آن باشد. در مطالعات آینده، بررسی واکنش این درخت شهری به شوری در سایر مراحل رشدی در کنار ترکیب های مختلف عاملهای شوری، خشکی و سایر تنش ها از جمله سرما، گرما و آلودگی هوا توصیه می شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از حمایت مالی دانشگاه شهرکرد قدردانی به عمل می آید. همچنین از مسئول محترم آزمایشگاه تحقیقات گروه خاک شناسی دانشگاه شهرکرد جانب آقای مهندس قاسمی به دلیل راهنمایی های ارزنده و همکاری ایشان در این تحقیق، تشکر و قدردانی می شود.

منابع مورد استفاده

- افیونی، م.، مجتبی پور، ر. و نوربخش، ف.، ۱۳۷۹. خاکهای شور و سدیمی و اصلاح آنها. انتشارات ارکان اصفهان، ۴۸۷ صفحه.
- ثابتی، ح.، ۱۳۷۳. جنگلهای، درختچه های ایران. انتشارات دانشگاه یزد، ۸۱۰ صفحه.
- چاپارزاده، ن.، ۱۳۸۱. بررسی اثرات شوری روی روابط آبی و یونی، فتوستز و سیستم های آنتی اکسیدان گیاه همیشه بهار (Calendula officinalis L.). رساله دکتری، دانشگاه تربیت معلم، ۱۸۱ صفحه.
- حیدری شریف آباد، ح.، ۱۳۸۰. گیاه و شوری. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلهای و مراعع کشور، ۱۷۱ صفحه.
- زرین کفش، م.، ۱۳۷۲. خاک شناسی کاربردی (ارزیابی و مورفولوژی و تجزیه های کمی خاک، آب، گیاه). انتشارات دانشگاه تهران، ۳۵۸ صفحه.
- طباطبائی، م. و قصریانی، ف.، ۱۳۷۱. منابع طبیعی کردستان. انتشارات بخش فرهنگی دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی، دانشگاه کردستان، ۷۶۷ صفحه.

- Paludan-Muller, G., Saxe, H., Pedersen, L.B. and Randrup, T.B., 2002. Differences in salt sensitivity of four deciduous tree species to soil or airborne salt. *Physiologia Plantarum*, 114: 223-230.
- Parida, A.K. and Das, A.B., 2005. Salt tolerance and salinity effects on plants: a review. *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 60: 324-349.
- Ramoliya, P.J., Patel, H.M. and Pandey, A.N., 2004. Effect of Stalinization of soil on growth and macro and micro-nutrient accumulation in seedlings of *Acacia catechu* (Mimosaceae). *Annals of Applied Biology*, 144: 321-332.
- Taize, L. and Zeiger, E., 1998. *Plant Physiology*. Sinauer Associates, Sunderland, Massachusetts, 623 p.
- Tester, M. and Davenport, R., 2003. Na⁺ tolerance and Na⁺ transport in high plants. *Annual of Botany*, 91: 503-527.
- Trahan, N.A. and Peterson, C.M., 2007. Factors Impacting the Health of Roadside Vegetation. University of Northern Colorado. CDOT-DTD-2005-12, 264 p.
- Ueng, R., Lindauer, I.E. and Buss, W.R., 1994. Some physiological variations of *Agropyron Smithii* Rydb. (Western weathgrass) at different salinity levels. *Great Basin Natural*, 54: 182-188.
- in barley under salt stress. *Plant and Soil*, 209: 217-224.
- Liu, J.P. and Zhu, J.K., 1997. An *Arabidopsis* mutant that requires increased calcium for potassium nutrition and salt tolerance. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 94: 14960-14964.
- Mac Robbie, E.A.C., 1992. Calcium and ABA-induced stomatal closure. *Philosophical Transactions of the Royal Society of London Series B-Biological Sciences*, 338: 5-18.
- Marosz, A. and Nowak, J.S., 2008. Effect of salinity stress on growth and macroelements uptake of four tree species. *Dendrobiology*, 59: 23-29.
- Miyamoto, S., Arturo, C., Manwar, H. and Ignacio, M., 2005. Soil salinity of urban turf areas irrigated with saline water I. Spatial variability. *Landscape and Urban Planning*, 71: 233-241.
- Munns, R., 2002. Comparative physiology of salt and water stress. *Plant, Cell and Environment*, 25: 239-250.
- Oliver, C.D. and Larson, B.C., 1996. *Forest Stand Dynamics*. John Wiley & Sons Inc, New York, 521 p.
- Orcutt, D.M. and Nilsen, E.T., 2000. *The Physiology of Plants Under Stress*. John Wiley & Sons, New Jersey, 687 p.

Evaluation of salinity tolerance in four suitable tree species in urban forestry

P. Abdollahi ¹, A. Soltani ^{2*} and H. Beigi Harchegani ³

1- M.Sc. student, Faculty of Natural Resources and Earth Science, Shahrekord University, Iran.

2^{*} Corresponding author, Assistant Prof., Faculty of Natural Resources and Earth Science, Shahrekord University, Iran.

E-mail: soltani@agr.sku.ac.ir

3- Assistant Prof., Faculty of Agriculture, Shahrekord University, Iran.

Received: 08.06.2010 Accepted: 03.11.2010

Abstract

The saplings of four well known urban trees, namely: *Acer negundo*, *Fraxinus angustifolia*, *Robinia pseudoacacia* and *Thuja orientalis* were regularly watered by 0, 40, 80, 120 and 160 milimole per liter NaCl, during a three-month period in growing season and some of their quantitative and physiological characteristics of growth and development were measured, immediately after pot-planting in greenhouse conditions. In general, saplings of *Robinia* demonstrated better survival characteristics, as the results indicated. It was the same story for increasing in diameter growth and weight of stem: a decline in these factors for *Acer* (from 120 and 40 mMol/l) and *Fraxinus* (from 40 mMol/l), respectively and no change in *Robinia*. Significant decrease in leaf sodium and increase in leaf potassium contents were recorded only in *Robinia*. Other results were rather different or controversial. As salt become more accumulated, for example, the least height increasing was observed in *Acer*, along with *Thuja*, or the ratio of Na^+/K^+ raised from 120 and 40 mMol/l for *Fraxinus* and *Thuja*, respectively. The leaf calcium content was increased only in *Acer* (from 80 mMol/l), and no change was observed in leaf magnesium content. In general, for all broadleaved species, saltier water was associated with more leaf decoloration, as expected.

Key words: salinity resistance, urban forestry, *Acer negundo*, *Fraxinus angustifolia*, *Robinia pseudoacacia*, *Thuja orientalis*.